

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu v trestnej veci proti obžalovanej **Z. R. a spol.**, pre pokračovací zločin subvenčného podvodu podľa § 20, § 225 ods. 1, ods. 4 písm. a/, c/ Tr. zák. a iné na verejnom zasadnutí 24. júla 2012 v Bratislave o odvolaní obžalovanej Z. R., obžalovaného Ing. M. R. a prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len prokurátor) proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku (ďalej len ŠTS) zo 4. mája 2011, sp. zn. PK – 2 T 30/2009, takto

r o z h o d o l :

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, ods. 3 Tr. por. sa napadnutý rozsudok **zrušuje** v celom rozsahu v jeho odsudzujúcej časti.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaní

Z. R., nar. X. v B., okres M., trvalé bydlisko M., K.,

a

Ing. M. R., nar. X. v M., okres B., trvalé bydlisko M., K.

uznávajú za vinných, že

Obžalovaní Z. R. a Ing. M. R. spoločne:

ako konatelia firmy A.A., s.r.o. K. M., IČO: X.X. prevádzka so sídlom Penzión „B.“, J. D. – B., si podali žiadosť na Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v M. na priznanie nenávratných finančných prostriedkov na podporu zamestnanosti v zmysle zákona o službách zamestnanosti č. 5/2004 Z.z. nasledovným spôsobom:

1/ na základe žiadosti zo dňa 3.4.2006, ev. č. X. bola uzatvorená Dohoda č. X. zo dňa 29.5.2006 o poskytnutí nenávratného finančného príspevku formou jednorazovej paušálnej platby na podporu vytvárania pracovných miest v chránenej dielni a na chránené pracovisko v rámci projektu „Podpora vytvárania nových pracovných miest formou nenávratných paušálnych príspevkov“ uzatvorená podľa ustanovenia § 54 ods. 2 písm. a/ zákona č. 5/2004 Z.z. o službách zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a podľa ustanovenia § 51 Občianskeho zákonníka v platnom znení, na základe ktorej sa žiadateľ zaviazal vytvoriť 7 pracovných miest pre občanov so zdravotným postihnutím podľa § 9 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona v prevádzke so sídlom Penzión „B.“, J. D. 691, X. B., na základe uvedeného bol žiadateľovi po odsúhlasení dňa 1.6.2006 vyplatený finančný príspevok na podporu vytvárania pracovných miest u mikro alebo malých zamestnávateľov vo forme nenávratného paušálneho príspevku v celkovej výške 1 567 237,- Sk (52022,74, €) zo zdrojov Štátneho rozpočtu SR, pričom však žiadateľ reálne vytvoril iba tri pracovné miesta, neoprávnene dokladoval evidenciu o zamestnaní zvyšných štyroch osôb, čím poskytovateľ príspevku uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok v zmysle citovaného zákona, čím bola spôsobená škoda Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny (ÚPSVaR) M., N.N., 350 474 Sk (11 636,60 eur).

2/ na základe žiadosti zo dňa 30.3.2006 ev. č. X. bol v zmysle Oznámenia č. X. zo dňa 23.6.2006 poskytnutý príspevok zamestnávateľovi na úhradu prevádzkových nákladov chránenej dielne a chráneného pracoviska a na úhradu nákladov na dopravu zamestnancov (ďalej len „príspevku“) podľa § 60 zákona č. 5/2004 Z.z. o službách zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov na celkový počet 5 zamestnancov, občanov so zdravotným postihnutím za rok 2005, na základe čoho bol po odsúhlasení dňa 18.7.2006 žiadateľovi vyplatený finančný príspevok v celkovej výške 217 124,-Sk (7 207,20,€), z toho zo zdrojov 75% Európskeho sociálneho fondu suma 162 843,-Sk (5 405,40,€) a 25% zo Štátneho rozpočtu SR suma

54 281,-Sk (1 801,80,€), pričom týmto príspevkom boli refundované mzdové náklady na šiestich zamestnancov za rok 2005, avšak skutočne boli vytvorené iba dve pracovné miesta, žiadateľ neoprávnené dokladoval evidenciu o zamestnaní zvyšných troch osôb, čím poskytovateľ príspevku uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok v zmysle citovaného zákona, týmto konaním bola ÚPSVaR M., N.N. spôsobená škoda 102 768,-Sk (3 411,27,€) z toho zo zdrojov európskeho sociálneho fondu 77 076,Sk (2 558,45,€) a zo štátneho rozpočtu SR 25 692,-Sk (852,81,€).

3/ na základe žiadosti zo dňa 28.3.2007 ev. č. X. bol v zmysle Oznámenia č. X. zo dňa 3.7.2007 poskytnutý príspevok zamestnávateľovi na úhradu prevádzkových nákladov chránenej dielne a chráneného pracoviska a na úhradu nákladov na dopravu zamestnancov podľa § 60 zákona č. 5/2004 Z.z. o službách zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov na celkový počet 5 zamestnancov, občanov so zdravotným postihnutím za rok 2006, na základe uvedeného bol po odsúhlasení dňa 16.8.2007 žiadateľovi vyplatený finančný príspevok v celkovej výške 242 254,-Sk (8 041,36,€), z toho zo zdrojov 75% Európskeho sociálneho fondu suma 181 690,50,-Sk (6031,02,€) a 25% zo Štátneho rozpočtu SR suma 60 563,50,-Sk (2 010,36,€) pričom týmto príspevkom boli refundované mzdové náklady na piatich zamestnancov za rok 2006, avšak skutočne boli vytvorené iba dve pracovné miesta, žiadateľ neoprávnené dokladoval evidenciu o zamestnaní zvyšných troch osôb, čím poskytovateľ príspevku uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok v zmysle citovaného zákona, týmto konaním bola ÚPSVaR M., N.N. spôsobená škoda 145 296,-Sk (4 822,94,€) z toho zo zdrojov Európskeho sociálneho fondu 108 972,Sk (3 617,20,€) a zo štátneho rozpočtu SR 36 324,-Sk (1 205,73,€).

4/ na základe žiadosti zo dňa 26.3.2008, ev. č. X. bol v zmysle Oznámenia č. X. zo dňa 23.7.2008 poskytnutý príspevok zamestnávateľovi na úhradu prevádzkových nákladov chránenej dielne a chráneného pracoviska a na úhradu nákladov na dopravu zamestnancov podľa § 60 zákona č. 5/2004 Z.z. o službách zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov na celkový počet 7 zamestnancov, občanov so zdravotným postihnutím za rok 2007, na základe uvedeného bol po odsúhlasení dňa 31.7.2008 žiadateľovi vyplatený finančný príspevok v celkovej výške 476 128,-Sk (15 804,55,€), z toho zo zdrojov 85% Európskeho sociálneho fondu suma 404 708,80,-Sk (13

433,87,€) a 15% zo Štátneho rozpočtu SR suma 71 419,20,-Sk (2 370,68,-E), pričom týmto príspevkom boli refundované mzdové náklady na siedmich zamestnancov za rok 2007, avšak skutočne boli vytvorené iba tri pracovné miesta, žiadateľ neoprávnene dokladoval evidenciu o zamestnaní zvyšných štyroch osôb, čím poskytovateľ príspevku uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok v zmysle citovaného zákona, týmto konaním bola ÚPSVaR M., N.N. spôsobená škoda 295 176,-Sk (9 798,04,E) z toho zo zdrojov európskeho sociálneho fondu 250 899,60,-Sk (8 328,34,€) a zo štátneho rozpočtu SR 44 276,40,-Sk (1 469,70,€).

5/ na základe žiadosti zo dňa 31.7.2008, ev. č. X. bol v zmysle Oznámenia č. X. zo dňa 2.9.2008 poskytnutý príspevok zamestnávateľovi na úhradu prevádzkových nákladov chránenej dielne a chráneného pracoviska a na úhradu nákladov na dopravu zamestnancov podľa § 60 zákona č. 5/2004 Z.z. o službách zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov na celkový počet 7 zamestnancov, občanov so zdravotným postihnutím za apríl, máj a jún roku 2008, na základe uvedeného bol po odsúhlasení dňa 12.9.2008 žiadateľovi poskytnutý príspevok v celkovej výške 85 673,-Sk (2 843,82,€), z toho zo zdrojov 85% Európskeho fondu suma 72 822,05,-Sk (2417,25,€) a 15% zo Štátneho rozpočtu SR suma 12 850,95,Sk (426,57,€), pričom týmto príspevkom boli refundované mzdové náklady na siedmich zamestnancov za piaty a šiesty mesiac roku 2008, avšak skutočne boli vytvorené iba tri pracovné miesta, žiadateľ neoprávnene dokladoval evidenciu o zamestnaní zvyšných štyroch osôb, čím poskytovateľ príspevku uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok v zmysle citovaného zákona, týmto konaním bola ÚPSVaR M., N.N. spôsobená škoda 53 562,-Sk (1 777,93,€) z toho zo zdrojov európskeho sociálneho fondu 45 527,70,Sk (1511,24,€) a zo štátneho rozpočtu SR 8034,30,-Sk (266,68,€),

Obžalovaná Z. R. samostatne:

ako majiteľka firmy R., Š., M., IČO X., si trikrát podala žiadosť na Úrad práce sociálnych vecí a rodiny v M. na priznanie nenávratných finančných príspevkov na podporu zamestnanosti v zmysle zákona o službách zamestnanosti č. 5/2004 Z.z., o čom podpísala s Úradom práce sociálnych vecí a rodiny v M. dohodu a to

6/ na základe žiadosti zo dňa 3.4.2006 ev. č. X. bola uzatvorená dohoda č. X. zo dňa 26.5.2006 o poskytnutí nenávratného finančného príspevku formou jednorázovej paušálnej platby na podporu vytvárania pracovných miest v chránenej dielni a na chránené pracovisko v rámci projektu „Podpora vytvárania nových pracovných miest formou nenávratných paušálnych príspevkov“ uzatvorená podľa ustanovenia § 54 ods. 2 písm. a/ zákona č. 5/2004 Z.z. o službách zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a podľa ustanovenia § 51 Občianskeho zákonníka v platnom znení, na základe ktorej mala vytvoriť 4 pracovné miesta pre občanov so zdravotným postihnutím v prevádzke so sídlom Š., X.M., na základe ktorej jej bol odsúhlasený dňa 31.5.2006 a následne vyplatený finančný príspevok na podporu vytvárania pracovných miest u mikro- alebo malých zamestnávateľov vo forme nenávratného paušálneho príspevku v celkovej výške 895 564,-Sk (29 727,28,€) zo zdrojov Štátneho rozpočtu SR, pričom však reálne vytvorila iba tri pracovné miesta, neoprávnene dokladovala evidenciu o zamestnaní jednej osoby, čím poskytovateľ príspevku uviedla do omylu v otázke splnenia podmienok v zmysle citovaného zákona, čím bola ÚPSVaR M., N.N. spôsobená škoda v sume 223 891 ,-Sk (7 431,81 ,€).

7/ na základe žiadosti zo dňa 26.3.2008 ev. č. X. jej bol v zmysle oznámenia č. X. zo dňa 28.7.2008 poskytnutý príspevok na úhradu prevádzkových nákladov chránenej dielne a chráneného pracoviska a na úhradu nákladov na dopravu zamestnancov (ďalej len „príspevku“) podľa § 60 zákona č. 5/2004 Z.z. o službách zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov na celkový počet 4 zamestnancov, občanov so zdravotným postihnutím, za rok 2007, na základe uvedeného jej bol odsúhlasený dňa 15.8.2008 a následne vyplatený v celkovej výške 306 684,-Sk (10 180,04,€), z toho zo zdrojov 85% Európskeho sociálneho fondu 260 681,40,-Sk (8653,04,€) a 15% zo Štátneho rozpočtu SR 46 002,60,-Sk (1527,01€), avšak skutočne vytvorila iba tri pracovné miesta, neoprávnene dokladoval a evidenciu o zamestnaní jednej osoby, ktorej neodvádzala výplatu v plnej dohodnutej výške, čím poskytovateľ príspevku uviedla do omylu v otázke splnenia podmienok v zmysle citovaného zákona, týmto konaním bola ÚPSVaR M., N.N. spôsobená škoda 64 671,-Sk (2 146,68,€) z toho zo zdrojov Európskeho sociálneho fondu 54 970,35,-Sk (1 824,68,€) a zo štátneho rozpočtu SR 9 700,65-Sk (322,€),

8/ na základe žiadosti zo dňa 31.7.2008 ev. č. X. jej bol v zmysle oznámenia č. X. zo dňa 11.8.2008 poskytnutý príspevok na úhradu prevádzkových nákladov chránenej dielne a

chráneného pracoviska a na úhradu nákladov na dopravu zamestnancov podľa § 60 Zákona č. 5/2004 Z.z., o službách zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov na celkový počet 4 zamestnancov, občanov so zdravotným postihnutím, za apríl, máj a jún roku 2008, na základe uvedeného jej bol odsúhlasený dňa 19.9.2008 a následne vyplatnený v celkovej výške 63 550,-Sk (2 109,47,€), z toho zo zdrojov 85% Európskeho sociálneho fondu 54 017,50,-Sk (1 793,05,€) a 15% zo Štátneho rozpočtu SR 9 532,50,Sk (316,42,-€), avšak skutočne vytvorila iba tri pracovné miesta, neoprávnene dokladovala evidenciu o zamestnaní jednej osoby, ktorej neodvádzala výplatu v plnej dohodnutej výške, čím poskytovateľ a príspevku uviedla do omylu v otázke splnenia podmienok, v zmysle citovaného zákona, týmto konaním bola ÚPSVaR M., N.N. spôsobená škoda 18 953,-Sk (629,12,€), z toho zo zdrojov európskeho sociálneho fondu 16 110,05,Sk (534,75,€) a zo štátneho rozpočtu SR 2 842,95,-Sk (94,36,€),

konaním obž. Z. R. v bodoch 1 až 8 bola ÚPSVaR M., N.N. spôsobená škoda zo zdrojov Štátneho rozpočtu v celkovej sume 22 954,70 € a zo zdrojov Európskeho sociálneho fondu v celkovej sume 18 384,68 €,

konaním obž. Ing. M.. R. v bodoch 1 až 5 bola ÚPSVaR M., N.N. spôsobená škoda zo zdrojov štátneho rozpočtu vo výške 15 428,53 € a zo zdrojov Európskeho sociálneho fondu vo výške 16 015,25 €,

t e d a

obž. Z. R.

v bodoch 1/ až 8/

- vylákala od iného príspevok zo štátneho rozpočtu, ktorého poskytnutie alebo použitie je podľa všeobecne záväzného právneho predpisu viazané na podmienky, ktoré nespĺňala a to tým, že ho uviedla do omylu v otázke ich splnenia, v bodoch 1 až 5 spoločným konaním s obž. M. R., a spôsobila tak väčšiu škodu a čin spáchala závažnejším spôsobom konania

v bodoch 2/ až 5/ a 7/,8/

- predložila nesprávny výkaz alebo doklad a použila prostriedky zo všeobecného rozpočtu Európskych spoločenstiev na iný účel ako boli pôvodne určené a tým umožnila

spôsobenie sprenevery, v bode 2 až 5 spoločným konaním s obž. M. R., a spôsobila tak väčšiu škodu;

obž. Ing. M. R. v bodoch 1/ až 5/

- spoločným konaním s obž. Z. R. vylákal od iného príspevok zo štátneho rozpočtu, ktorého poskytnutie alebo použitie je podľa všeobecne záväzného právneho predpisu viazané na podmienky, ktoré nespĺňal a to tým, že ho uviedol do omylu v otázke ich splnenia a spôsobil tak väčšiu škodu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania,

obž. M. R. v bodoch 2/ až 5/

- spoločným konaním s obž. Z. R. predložil nesprávny výkaz alebo doklad a použil prostriedky zo všeobecného rozpočtu Európskych spoločenstiev na iný účel ako boli pôvodne určené a tým umožnil spôsobenie sprenevery a spôsobil tak väčšiu škodu;

tým spáchali

obž. Z. R.

v bodoch 1/ až 8/ z pokračovacieho zločinu subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods.4 písm. a/, c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák. spáchaného v bodoch 1/ až 5/ formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák.,

v bodoch 2/ až 5/, 7/ a 8/ z pokračovacieho prečinu poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev podľa § 261 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., bodoch 2/ - 5/ spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák.

obž. Ing. M. R.

v bodoch 1/ - 5/ z pokračovacieho zločinu subvenčného podvodu podľa § 20, § 225 ods. 1, ods.4 písm. a/, c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák. a

v bodoch 2/ až 5/ z pokračovacieho prečinu poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev podľa § 20, § 261 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák.,

Za to sa odsudzujú

obžalovaná Z. R. a Ing. M. R. každý samostatne:

Podľa § 225 ods. 4 Tr. zák., s použitím § 36 písm. j/, § 38 ods. 2, ods. 3 a § 41 ods. 1 Tr. zák., na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere **3 (troch) rokov** a zároveň sa určuje probačný dohľad nad správaním obžalovaných v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2, § 49 ods. 1 Tr. zák. výkon trestu sa podmiennečne odkladá v trvaní **4 (štyri) roky**.

Podľa § 51 ods. 2, 4 písm. c/ Tr. zák. **ukladá sa im povinnosť** nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. sa ukladá obžalovaným Ing. M. R. a Z. R. povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny M., N. spôsobenú škodu vo výške 41 339,38 eur a Z. R. samostatne škodu vo výške 9895,60 eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodeného, Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny M., N. so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

II. Podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky **sa zamieta**.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom ŠTS zo 4. mája 2011, sp. zn. PK- 2 T 30/2009 bola obžalovaná Z. R. uznaná v bodoch 1 – 8 za vinnú z pokračovacieho zločinu subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 5 Tr. zák., v bodoch 1 – 5 spáchaného formou spolupáchatel'stva podľa § 20 Tr. zák., v bodoch 2-5 a 7-8 v jednočinnom súbahu z pokračovacím prečinom poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev podľa § 261 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., v bodoch 2 – 5 spáchaného formou spolupáchatel'stvom podľa § 20 Tr. zák.,

obžalovaný M. R. v bodoch 1 – 5 pokračovacím zločinom subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a v bodoch 2-5 v jednočinnom súbahu s pokračovacím prečinom poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev podľa § 261 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

Obžalovaní Z. R. a Ing. M. R. spoločne:

ako konatelia firmy A.A., s.r.o. K. M., IČO: X.X. prevádzka so sídlom Penzión „B.“, J. D. – B., si podali žiadosť na Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v M. na priznanie nenávratných finančných prostriedkov na podporu zamestnanosti v zmysle zákona o službách zamestnanosti č. 5/2004 Z.z. nasledovným spôsobom:

1/ na základe žiadosti zo dňa 3.4.2006, ev. č. X. bola uzatvorená Dohoda č. X. zo dňa 29.5.2006 o poskytnutí nenávratného finančného príspevku formou jednorazovej paušálnej platby na podporu vytvárania pracovných miest v chránenej dielni a na chránené pracovisko v rámci projektu „Podpora vytvárania nových pracovných miest formou nenávratných paušálnych príspevkov“ uzatvorená podľa ustanovenia § 54 ods. 2 písm. a/ zákona č. 5/2004 Z.z. o službách zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a podľa ustanovenia § 51 Občianskeho zákonníka v platnom znení, na základe ktorej sa žiadateľ zaviazal vytvoriť 7 pracovných miest pre občanov so zdravotným postihnutím podľa § 9 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona v prevádzke so sídlom Penzión „B.“, J. D. 691, X. B., na základe uvedeného bol žiadateľovi po odsúhlasení dňa 1.6.2006 vyplatený finančný príspevok na podporu vytvárania pracovných miest u mikro alebo malých zamestnávateľov vo forme nenávratného paušálneho príspevku v celkovej výške 1 567 237,-Sk (52022,74, €) zo zdrojov Štátneho rozpočtu SR, pričom však žiadateľ reálne vytvoril iba tri pracovné miesta, neoprávnene dokladoval evidenciu o zamestnaní zvyšných štyroch osôb, čím poskytovateľa príspevku uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok v zmysle citovaného zákona, čím bola ÚPSVaR M., N.N. spôsobená škoda 1 082 141 Sk (35 920,50 eur).

2/ na základe žiadosti zo dňa 30.3.2006 ev. č. X. bol v zmysle Oznámenia č. X. zo dňa 23.6.2006 poskytnutý príspevok zamestnávateľovi na úhradu prevádzkových

nákladov chránenej dielne a chráneného pracoviska a na úhradu nákladov na dopravu zamestnancov (ďalej len „príspevku“) podľa § 60 zákona č. 5/2004 Z.z. o službách zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov na celkový počet 5 zamestnancov, občanov so zdravotným postihnutím za rok 2005, na základe čoho bol po odsúhlasení dňa 18.7.2006 žiadateľovi vyplatený finančný príspevok v celkovej výške 217 124,-Sk (7 207,20,€), z toho zo zdrojov 75% Európskeho sociálneho fondu suma 162 843,-Sk (5 405,40,€) a 25% zo Štátneho rozpočtu SR suma 54 281,-Sk (1 801,80,€), pričom týmto príspevkom boli refundované mzdové náklady na šiestich zamestnancov za rok 2005, avšak skutočne boli vytvorené iba dve pracovné miesta, žiadateľ neoprávnene dokladoval evidenciu o zamestnaní zvyšných troch osôb, čím poskytovateľ príspevku uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok v zmysle citovaného zákona, týmto konaním bola ÚPSVaR M., N.N. spôsobená škoda 102 768,-Sk (3 411,27,€) z toho zo zdrojov európskeho sociálneho fondu 77 076,-Sk (2 558,45,€) a zo štátneho rozpočtu SR 25 692,-Sk (852,81,€).

3/ na základe žiadosti zo dňa 28.3.2007 ev. č. X. bol v zmysle Oznámenia č. X. zo dňa 3.7.2007 poskytnutý príspevok zamestnávateľovi na úhradu prevádzkových nákladov chránenej dielne a chráneného pracoviska a na úhradu nákladov na dopravu zamestnancov podľa § 60 zákona č. 5/2004 Z.z. o službách zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov na celkový počet 5 zamestnancov, občanov so zdravotným postihnutím za rok 2006, na základe uvedeného bol po odsúhlasení dňa 16.8.2007 žiadateľovi vyplatený finančný príspevok v celkovej výške 242 254,-Sk (8 041,36,€), z toho zo zdrojov 75% Európskeho sociálneho fondu suma 181 690,50,-Sk (6031,02,€) a 25% zo Štátneho rozpočtu SR suma 60 563,50,-Sk (2 010,36,€) pričom týmto príspevkom boli refundované mzdové náklady na piatich zamestnancov za rok 2006, avšak skutočne boli vytvorené iba dve pracovné miesta, žiadateľ neoprávnene dokladoval evidenciu o zamestnaní zvyšných troch osôb, čím poskytovateľ príspevku uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok v zmysle citovaného zákona, týmto konaním bola ÚPSVaR M., N.N. spôsobená škoda 145 296,-Sk (4 822,94,€) z toho zo zdrojov Európskeho sociálneho fondu 108 972,-Sk (3 617,20,€) a zo štátneho rozpočtu SR 36 324,-Sk (1 205,73,€).

4/ na základe žiadosti zo dňa 26.3.2008, ev. č. X. bol v zmysle Oznámenia č. X. zo dňa 23.7.2008 poskytnutý príspevok zamestnávateľovi na úhradu prevádzkových nákladov chránenej dielne a chráneného pracoviska a na úhradu nákladov na dopravu zamestnancov podľa § 60 zákona č. 5/2004 Z.z. o službách zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov na celkový počet 7 zamestnancov, občanov so zdravotným postihnutím za rok 2007, na základe uvedeného bol po odsúhlasení dňa 31.7.2008 žiadateľovi vyplatený finančný príspevok v celkovej výške 476 128,-Sk (15 804,55,€), z toho zo zdrojov 85% Európskeho sociálneho fondu suma 404 708,80,-Sk (13 433,87,€) a 15% zo Štátneho rozpočtu SR suma 71 419,20,-Sk (2 370,68,-E), pričom týmto príspevkom boli refundované mzdové náklady na siedmich zamestnancov za rok 2007, avšak skutočne boli vytvorené iba tri pracovné miesta, žiadateľ neoprávnene dokladoval evidenciu o zamestnaní zvyšných štyroch osôb, čím poskytovateľ príspevku uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok v zmysle citovaného zákona, týmto konaním bola ÚPSVaR M., N.N. spôsobená škoda 295 176,-Sk (9 798,04,E) z toho zo zdrojov európskeho sociálneho fondu 250 899,60,-Sk (8 328,34,€) a zo štátneho rozpočtu SR 44 276,40,-Sk (1 469,70,€).

5/ na základe žiadosti zo dňa 31.7.2008, ev. č. X. bol v zmysle Oznámenia č. X. zo dňa 2.9.2008 poskytnutý príspevok zamestnávateľovi na úhradu prevádzkových nákladov chránenej dielne a chráneného pracoviska a na úhradu nákladov na dopravu zamestnancov podľa § 60 zákona č. 5/2004 Z.z. o službách zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov na celkový počet 7 zamestnancov, občanov so zdravotným postihnutím za apríl, máj a jún roku 2008, na základe uvedeného bol po odsúhlasení dňa 12.9.2008 žiadateľovi poskytnutý príspevok v celkovej výške 85 673,-Sk (2 843,82,€), z toho zo zdrojov 85% Európskeho fondu suma 72 822,05,-Sk (2417,25,€) a 15% zo Štátneho rozpočtu SR suma 12 850,95,Sk (426,57,€), pričom týmto príspevkom boli refundované mzdové náklady na siedmich zamestnancov za piaty a šiesty mesiac roku 2008, avšak skutočne boli vytvorené iba tri pracovné miesta, žiadateľ neoprávnene dokladoval evidenciu o zamestnaní zvyšných štyroch osôb, čím poskytovateľ príspevku uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok v zmysle citovaného zákona, týmto konaním bola ÚPSVaR M., N.N. spôsobená škoda 53 562,-Sk (1 777,93,€) z toho zo zdrojov európskeho sociálneho fondu 45 527,70,Sk (1511,24,€) a zo štátneho rozpočtu SR 8034,30,-Sk (266,68,€),

Obžalovaná Z. R. samostatne:

ako majiteľka firmy R., Š., M., IČO X., si trikrát podala žiadosť na Úrad práce sociálnych vecí a rodiny v M. na priznanie nenávratných finančných príspevkov na podporu zamestnanosti v zmysle zákona o službách zamestnanosti č. 5/2004 Z.z., o čom podpísala s Úradom práce sociálnych vecí a rodiny v M. dohodu a to

6/ na základe žiadosti zo dňa 3.4.2006 ev. č. X. bola uzatvorená dohoda č. X. zo dňa 26.5.2006 o poskytnutí nenávratného finančného príspevku formou jednorázovej paušálnej platby na podporu vytvárania pracovných miest v chránenej dielni a na chránené pracovisko v rámci projektu „Podpora vytvárania nových pracovných miest formou nenávratných paušálnych príspevkov“ uzatvorená podľa ustanovenia § 54 ods. 2 písm. a/ zákona č. 5/2004 Z.z. o službách zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a podľa ustanovenia § 51 Občianskeho zákonníka v platnom znení, na základe ktorej mala vytvoriť 4 pracovné miesta pre občanov so zdravotným postihnutím v prevádzke so sídlom Š., X.M., na základe ktorej jej bol odsúhlasený dňa 31.5.2006 a následne vyplatený finančný príspevok na podporu vytvárania pracovných miest u mikro- alebo malých zamestnávateľov vo forme nenávratného paušálneho príspevku v celkovej výške 895 564,-Sk (29 727,28,€) zo zdrojov Štátneho rozpočtu SR, pričom však reálne vytvorila iba tri pracovné miesta, neoprávnene dokladovala evidenciu o zamestnaní jednej osoby, čím poskytovateľ príspevku uviedla do omylu v otázke splnenia podmienok v zmysle citovaného zákona, čím bola ÚPSVaR M., N.N. spôsobená škoda v sume 223 891 ,-Sk (7 431,81 ,€).

7/ na základe žiadosti zo dňa 26.3.2008 ev. č. X. jej bol v zmysle oznámenia č. X. zo dňa 28.7.2008 poskytnutý príspevok na úhradu prevádzkových nákladov chránenej dielne a chráneného pracoviska a na úhradu nákladov na dopravu zamestnancov (ďalej len „príspevku“) podľa § 60 zákona č. 5/2004 Z.z. o službách zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov na celkový počet 4 zamestnancov, občanov so zdravotným postihnutím, za rok 2007, na základe uvedeného jej bol odsúhlasený dňa 15.8.2008 a následne vyplatený v celkovej výške 306 684,-Sk (10 180,04,€), z toho zo zdrojov 85% Európskeho sociálneho fondu 260 681,40,-Sk (8653,04,€) a 15% zo Štátneho rozpočtu SR 46 002,60,-Sk (1527,01€), avšak skutočne vytvorila iba tri pracovné miesta,

neoprávnene dokladoval a evidenciu o zamestnaní jednej osoby, ktorej neodvádzala výplatu v plnej dohodnutej výške, čím poskytovateľ príspevku uviedla do omylu v otázke splnenia podmienok v zmysle citovaného zákona, týmto konaním bola ÚPSVaR M., N.N. spôsobená škoda 64 671,-Sk (2 146,68,€) z toho zo zdrojov Európskeho sociálneho fondu 54 970,35,-Sk (1 824,68,€) a zo štátneho rozpočtu SR 9 700,65-Sk (322,€),

8/ na základe žiadosti zo dňa 31.7.2008 ev. č. X. jej bol v zmysle oznámenia č. X. zo dňa 11.8.2008 poskytnutý príspevok na úhradu prevádzkových nákladov chránenej dielne a chráneného pracoviska a na úhradu nákladov na dopravu zamestnancov podľa § 60 Zákona č. 5/2004 Z.z., o službách zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov na celkový počet 4 zamestnancov, občanov so zdravotným postihnutím, za apríl, máj a jún roku 2008, na základe uvedeného jej bol odsúhlasený dňa 19.9.2008 a následne vyplatený v celkovej výške 63 550,-Sk (2 109,47,€), z toho zo zdrojov 85% Európskeho sociálneho fondu 54 017,50,-Sk (1 793,05,€) a 15% zo Štátneho rozpočtu SR 9 532,50,Sk (316,42,-€), avšak skutočne vytvorila iba tri pracovné miesta, neoprávnene dokladovala evidenciu o zamestnaní jednej osoby, ktorej neodvádzala výplatu v plnej dohodnutej výške, čím poskytovateľ príspevku uviedla do omylu v otázke splnenia podmienok, v zmysle citovaného zákona, týmto konaním bola ÚPSVaR M., N.N. spôsobená škoda 18 953,-Sk (629,12,€), z toho zo zdrojov európskeho sociálneho fondu 16 110,05,Sk (534,75,€) a zo štátneho rozpočtu SR 2 842,95-Sk (94,36,€),

konaním obž. Z. R. v bodoch 1 až 8 bola tak ÚPSVaR M., N.N. spôsobená škoda zo zdrojov štátneho rozpočtu v celkovej sume 1 432 901,65 Sk (47 563,62 €) a zo zdrojov Európskeho sociálneho fondu v celkovej sume 553 555,70 Sk (18 374,68 €) a

konaním obž. Ing. M. R. v bodoch 1 až 5 bola ÚPSVaR M., N.N. spôsobená škoda zo zdrojov štátneho rozpočtu vo výške 1 196 467,70 Sk (39 715,45 €) a zo zdrojov Európskeho sociálneho fondu vo výške 482 475,30 Sk (16 015,24 €).

Za to boli odsúdení

obž. Z. R.

Podľa § 225 ods. 5 Tr. Zákona s použitím § 36 písm. j/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. a § 41 ods. 1 Tr. zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona na výkon trestu odňatia slobody bola zaradená do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

obž. Ing. M. R.

Podľa § 225 ods. 5 Tr. Zákona s použitím § 36 písm. j/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. a § 41 ods. 1 Tr. zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona na výkon trestu odňatia slobody bol zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovaným Z. R. a Ing. M. R. bola uložená povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť ÚPSVaR M., N.N., škodu vo výške 55.730,69,-€ a obž. Z. R. samostatne nahradiť ÚPSVaR M., N.N., škodu vo výške 10.207,59,-€.

Podľa § 288 ods. 2, ods. 3 Tr. por. poškodená organizácia ÚPSVaR M. so zvyškom nároku na náhradu škody bola odkázaná na občiansko-súdne konanie.

Tým istým rozsudkom zároveň ŠTS podľa § 285 písm. a/ Tr. poriadku obž. Z. R. a obž. M. R. oslobodil spod obžaloby prokurátora ÚŠP GP SR, sp. zn. VII/1 Gv 28/08-81, zo dňa 4.9.2009 pre skutok v obžalobe (skutok 1) právne kvalifikovaný ako trestný čin subvenčného podvodu spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 Tr. zákona k § 250 ods. 1, ods. 4 Tr. zákona účinného v čase spáchania skutku, ktorého sa mali dopustiť tak, že:

Obaja ako spoločníci firmy A.A., s.r.o. K., M., IČO: X. prevádzka so sídlom Penzión „B.“, J. D. - B., si podali neoprávnene žiadosť na Úrad práce sociálnych vecí a rodiny v M. na priznanie nenávratných finančných príspevkov na podporu zamestnanosti v zmysle zákona o službách zamestnanosti č. 5/2004 Z.z., o čom podpísali s Úradom práce sociálnych vecí a rodiny v M. dohodu, a na základe ich žiadosti zo dňa 28.4.2003 ev. č. X. bola uzatvorená dohoda č. X. zo dňa 22.5.2003 v zmysle ustanovenia § 107 Zákona NR SR č. 387/1996 Z.z. o

zamestnanosti v znení neskorších predpisov na zriadenie chránenej dielne, alebo chráneného pracoviska pre občanov so zdravotným postihnutím, a to na 5 občanov v prevádzke so sídlom Penzión „B.“, J. D. - B., na základe uvedeného im bol po odsúhlasení dňa 26.5.2003 vyplatený finančný príspevok na zriadenie a prevádzku chráneného pracoviska v celkovej výške 26.555, 14,-€ (800 000,-Sk) zo zdrojov fondu zamestnanosti.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podali odvolanie obaja obžalovaní, ktoré odôvodnili písomne prostredníctvom svojich obhajcov a prokurátor.

Prokurátor vo svojom odvolaní namietal, že ŠTS síce na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, ale jednotlivé dôkazy, ako aj dôkazy v ich súhrne nesprávne vyhodnotil, čo vyústilo jednak do oslobodenia obžalovaných zo skutku 1/ obžaloby, resp. a uznania viny za zostávajúce skutky za iných skutkových okolností ako uvádzala obžaloba.

Argumentácia súdu ohľadne oslobodzujúcej časti rozsudku je tendenčná a výhradne v prospech obžalovaných.

Je bezo sporu preukázané, že obžalovaný Ing. M. R. uzatvoril s Úradom práce a sociálnych vecí v M. dohodu č. X. zo dňa 22. mája 2003. Táto presne stanovovala právo a povinnosti oboch strán ohľadne poskytnutých finančných prostriedkov, okrem iného aj povinnosť žiadateľa vrátiť všetky finančné prostriedky pri čiastočnom neplnení Dohody ohľadne počtu vytvorenia pracovných miest a času ich udržania. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žiadateľ tieto podmienky skutočne nesplnil.

Obžalovaná Z. R. podľa svedeckých výpovedí úzko spolupracovala pri riadení prevádzky so svojim manželom, Ing. M. R., niektorých pracovníkov a brigádnikov sama vyplácala, usmerňovala ich prácu a koordinovala ich, teda podieľala sa na prevádzke rovnako ako obžalovaný. Preto ŠTS postupoval nesprávne, keď obžalovaných spod obžaloby pre skutok 1/ oslobodil podľa § 285 písm. a/ Tr. zák.

V ďalšej časti (odsudzujúcej) ŠTS pochybil keď vzal do úvahy iba vyjadrenia tých svedkov – zdravotne postihnutých občanov, u ktorých nebolo pochybností o hodnovernosti ich tvrdení že nepracovali podľa pracovných zmlúv, resp. nedostávali dohodnutú mzdu.

ŠTS neodôvodnene upravil v prospech obžalovaných skutkovú vetu obžaloby s tým, že z hľadiska trestnoprávnej zodpovednosti uzatvoril, že nie je možné mechanicky spočítať výšku poskytnutých finančných prostriedkov Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v M. pre stanovenie výšky škody, ktorá je zároveň znakom skutkovej podstaty žalovaného trestného činu.

S takýmto názorom súdu nie je možné súhlasiť. Obžalovaní v predmetných zmluvách totiž porušili také závažné ustanovenia, že boli povinní vrátiť celý poskytnutý príspevok a jeho rozsah je preto aj výškou spôsobenej škody.

Žiadal preto, aby najvyšší súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaní v písomnom odôvodnení svojich odvolaní uviedli, že ŠTS síce správne rozdelil a rozlíšil spôsoby financovania podporných programov zamestnávania, ktoré využívali vo svojich spoločnostiach A.A. s.r.o. a R. s.r.o., ale vykonané dôkazy nesprávne vyhodnotil a dospel tak ohľadne odsudzujúcej časti k nesprávnym záverom.

Predovšetkým trvajú na tom, že svedkovia – občania so zníženou pracovnou schopnosťou – boli vo firme riadne zamestnaní, prácu vykonávali a za ňu poberali aj mzdu, čo potvrdili svojimi podpismi.

Toto sa týka aj svedka D. – obsah telefonátu obžalovaného s týmto svedkom súd použil tak, že vhodnú časť vytrhol z kontextu, pretože svedok v čase uskutočňovania telefonického hovoru mal finančné problémy a nadmerne užíval alkohol.

Ďalej uviedli, že finančné prostriedky poskytnuté A.A. a R. s.r.o. boli výhradne použité v zmysle uzatvorených dohôd medzi ktoré patrí aj vybavenie dielne, doprava do zamestnania a iné účely súvisiace s vytvorením pracovných miest. Preto ak súd tieto náklady

zohľadnil v oslobodzujúcej časti rozsudku (skutok č. 1 obžaloby) mal tieto náklady zohľadniť aj pri zostávajúcich čiastkových útokoch. Minimálne mala byť odpočítaná v rámci skutku 1/ rozsudku čiastka 538 843,- Sk použitá na nákup zariadenia v zmysle uzatvorenej dohody a ktorej oprávnenosť nespochybňovala ani kontrola ÚPSVaR, pričom samotná výška škody je kvalifikačným znakom žalovanej skutkovej podstaty trestného činu.

ŠTS teda tým, že nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy rozhodol v neprospech obžalovaných použijúc prísnejšiu kvalifikáciu ich konania.

Okrem toho ŠTS prehliadol, že príslušníci PZ vykonali domovú prehliadku aj v Rekreačno – rehabilitačnom objekte B. súpisné číslo č. X. zapísaného na LV X.. Objekt je v jednom areáli s penziónom B. súp. č. X., ktorý je zapísaný na LV X., na ktorý znel príkaz na domovú prehliadku. Rehabilitačný objekt č. X. má iného majiteľa, príkaz na domovú prehliadku bol vydaný na iný objekt, teda prehliadka rekreačno-rehabilitačného objektu bola vykonaná nezákonne a dôkazy pri nej zaistené v trestnom konaní sú nepoužiteľné.

ŠTS tiež nesprávne ustálil, že skutkov v bodoch 1 – 5 rozsudku sa dopustila aj Z. R., ktorá len formálne bola konateľom fy A.A. s.r.o. Zodpovednosť za spáchanie trestného činu je však treba skúmať individuálne. Z vykonaných dôkazov bolo preukázané, že spoločnosť A.A. s.r.o. mala dvoch konateľov z ktorých každý mal oprávnenie konať samostatne. Obžalovaná žiadnym spôsobom ale nezasahovala, nekonala a nevyvíjala žiadnu činnosť súvisiacu s poskytnutím finančných prostriedkov ÚPSVaR pre fy A.A. s.r.o., a preto nemôže niesť za prípadné pochybenie manžela – konateľa tejto fy žiadnu zodpovednosť.

Okrem toho aj pokiaľ sa týka jej fy R. s.r.o. v plnom rozsahu dodržala podmienky Dohody s Úradom a všetkých deklarovanych pracovníkov zamestnávala, vyplácala im mzdy, a preto sa v žiadnom prípade skutkov kladených jej za vinu nemohla dopustiť.

Obaja obžalovaní žiadali preto, aby najvyšší súd zrušil napadnutý rozsudok v odsudzujúcej časti a spod obžaloby prokurátora ich oslobodil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku proti ktorým odvolatelia podali odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaných Z. a Ing. M.. R. sú čiastočne dôvodné.

Najvyšší súd predovšetkým však pri preskúmaní veci zistil, že v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku nedošlo k porušeniu ustanovení Trestného poriadku, ktorým sa má zabezpečiť objasnenie veci a právo obžalovaných na obhajobu.

Špecializovaný trestný súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu a dôkazy jednotlivito aj vo svojom súhrne aj správne vyhodnotil.

Z neho predovšetkým zistil, že obaja obžalovaní uzatvorili zmluvy z ÚPSVaR M. o poskytnutí nenávratných finančných prostriedkov na podporu vytvorenia pracovných miest v chránenej dielni ako je to uvedené aj v skutkovej vete napadnutého rozsudku (body 1 a 6 a oslobodzujúca časť rozsudku). Okrem tohto bez akýchkoľvek pochybení mal preukázané, že obom obžalovaným bol poskytnutý na základe ich žiadostí príspevok na úhradu prevádzkových nákladov a nákladov na dopravu týchto zamestnancov v rozsahu bodov 2 – 5 a 7 – 8 rozsudku.

Z vykonaného dokazovania, uzatvorených zmlúv, výsluchu svedkov – zamestnancov firiem obžalovaných (nielen občanov so zdravotným postihnutím), protokolov o finančnej kontrole, protokolov o telekomunikačnej prevádzke, listinných dôkazov – zvlášť výkazov pre zdravotnú a sociálnu poisťovňu, mal ŠTS bezpečne preukázané, že obžalovaní spáchali skutky kladené im za vinu obžalobou špeciálneho prokurátora mimo skutku uvedeného v obžalobe pod č. 1.

ŠTS z vykonaného dokazovania totiž zistil, že obžalovaní v rozpore s uzatvorenými zmluvami a žiadosťami o úhradu prevádzkových nákladov a teda záväzkom vytvoriť stanovený počet pracovných miest pre občanov so zmenenou pracovnou schopnosťou vytvorili v skutočnosti menej takýchto pracovných miest. Neoprávnene dokladovali evidenciu o zamestnanosti zvyšných osôb a teda neoprávnene čerpali príspevky na ich zamestnávanie a prevádzkové náklady zo štátneho rozpočtu a fondov Európskej únie.

V tomto smere ŠTS svoje zistenia v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne a vyčerpávajúco odôvodnil, a preto najvyšší súd sa s týmito zisteniami v plnom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach na ne poukazuje.

Najvyšší súd preto nemohol akceptovať obhajobu obžalovaných, že sa žalovaných skutkov nedopustili a občanov so zmenenou pracovnou schopnosťou zamestnávali v zmysle uzatvorených dohôd a už vôbec na základe vykonaného dokazovania neobstojí ich tvrdenie, že výpoveď svedka J. D. resp. J. Z. sú nepravdivé resp. tendenčné. Žiadny relevantný dôkaz nepodporuje uvedenú odvoláciu námietku, ale naopak výsluchy svedkov, listinné dôkazy a záznamy telekomunikačnej prevádzky vrátane existencie kreditných kariet vydaných nielen týmto osobám, ale aj obžalovaným jednoznačne potvrdzujú pravdivosť ich výpovedí.

Rovnako neobstojí ani námietka obžalovaných, že ŠTS nevzal pri vyčíslení škody do úvahy prevádzkové náklady firiem resp. cestovné v prípade obžalovaného Ing. M. R., ktorý namietal, že zamestnancov vozil do práce svojim motorovým vozidlom. Výšku nákladov ŠTS zohľadnil, pretože táto je obsahom maximálneho limitu nákladov podľa § 60 zák. č. 5/2004 Zb. zákonov.

Nie je namieste ani uplatnená odvolacia námietka obžalovaného o nezákonnosti domovej prehliadky. Táto bola povolená v priestoroch fy A.A. s.r.o. Penzion B. J. D. B. a v týchto priestoroch aj bola vykonaná, pričom zaistené listinné dôkazy sa nachádzali evidentne v priestoroch recepcie a objekte zapísanom na liste vlastníctva č. X.. Najvyšší súd k uvedenému nad to konštatuje, že takto zaistené dôkazy neboli vôbec prioritné pre rozhodovanie prvostupňového súdu ohľadne viny.

Pokiaľ sa týka odvolacej námietky obžalovanej Z. R., že ŠTS nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy, pokiaľ ju uznal vinnou aj zo skutkov 1 – 5 spáchaných formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. s obžalovaným Ing. M. R. najvyšší súd iba dodáva, nad rámec odôvodnenia ŠTS, že obžalovaná sa aktívne podieľala na riadení spoločnosti A.A. s.r.o. Z vykonaných dôkazov je preukázateľné, že pomery jednotlivých pracovníkov poznala, zvlášť keď v dôsledku sezónnosti nastupovali do práce pracovníci so zmenenou pracovnou schopnosťou popri ostatných, stálych zamestnancoch. Predovšetkým však z vykonaného

dokazovania plynie, že obžalovaná im vyplácala mzdu a dokonca po viacnásobnej sťažnosti a urgencii matky takejto osoby (ktorej urgencii obžalovaný nevyhovel) N. D.-L. sama jej vyplatila určité finančné prostriedky.

Okrem toho jej podpis je zrejmy tiež z hlásení zasielaných ohľadne takýchto osôb aj do zdravotných poisťovní a sociálnej poisťovne (Príloha č. 2 str. 64, 67-8, 74, 84-5). O tom, že obhajoba obžalovanej v tomto smere je nedôvodná, svedčí aj skutočnosť, že žiadosti o poskytnutie príspevku si podala v ten istý deň ako obžalovaný a dokonca bezprostredne po ňom (3.4.2006 ev. č. žiadostí X. a X.).

Iná situácia nastala ohľadne namietanej čiastky vo výške 17.886,58 €, ktorá v zmysle uzatvorenej dohody bola určená na nákup zariadenia na vybavenie chránenej dielne. Z dôkazného materiálu nazhromaždeného v spise, dohody, faktúr a vykonanej finančnej kontroly je zrejmé, že táto čiastka bola vynaložená na nákup zariadenia v zmysle Dohody a bolo potrebné o túto čiastku znížiť neoprávnené použitie finančných prostriedkov obžalovanými a tým aj výšku škody.

Najvyšší súd Slovenskej republiky napravid uvedené pochybenie, upravil v uvedenom zmysle výšku škody vrátane oprávnených nákladov na M. B. za mesiac december. Neakceptoval pritom odvoláciu námietku prokurátora, aby výška škody bola totožná s výškou finančných prostriedkov podľa uzatvorených zmlúv a oznámení. Z tých istých dôvodov preto nebolo možné akceptovať ani odvoláciu námietku prokurátora do výroku ŠTS, ktorým obžalovaných oslobodil spod skutku obžaloby (sk. č. 1 obžaloby). Pritom treba zvýrazniť, že obžalovaná Z. R. v čase uzatvorenia tejto Dohody ani nebola konateľkou fy A.A. s.r.o., nepodala žiadosť na priznanie nenávratných finančných prostriedkov na podporu zamestnanosti a teda objektívne ani nemohla sa dopustiť skutku kladeného jej za vinu v obžalobe prokurátora.

K tomu najvyšší súd ešte dodáva, že škodou v trestnom konaní môže byť len skutočná škoda resp. ušlý zisk (v tomto prípade však táto kategória nepripadá do úvahy), ktorú obžalovaný trestným činom spôsobil. V žiadnom prípade sa za škodu nemôže považovať uplatňovaný nárok poškodeného na základe hoci aj zmluvného ujednanja, ktorý má funkciu sankcie. Z vykonaného dokazovania je preukázateľné, že obžalovaný, v rozsahu ako to ustálil

prvostupňový súd, naplnili znenie dohôd a oznámení a trestnoprávnu zodpovednosť môžu niesť len v časti, ktorá sa týka čerpania prostriedkov na tých pracovníkov so zmenenou pracovnou schopnosťou, ktorých pracovné miesta nevytvorili a teda ich ani nezamestnávali.

Zmluvné dojednanie, t. j. že aj pri čiastočnom neplnení ustanovení zmlúv budú povinní vrátiť celú čiastku poskytnutú ÚPSVaR je teda potrebné považovať za sankciu, ktorú ako škodu v trestnom konaní nie je možné uplatniť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto z uvedených dôvodov zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b/, ods. 3 Tr. por. v jeho odsudzujúcej časti a rozhodol v uvedenej časti sám. Napravil uvedené pochybenie prvostupňového súdu a uznal obžalovaných vinnými a to Z. R. v bodoch 1 – 8 pokračovacím zločinom subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 4 písm. a/, c/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák. spáchaného v bodoch 1 – 5 formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. V bodoch 2 – 5 a 7 – 8 v jednočinnom súbehu aj s pokračovacím prečinom poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev podľa § 261 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v bodoch 2 až 5 spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák.

Obžalovaného Ing. M.. R. v bodoch 1 – 5 pokračovacím zločinom subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 4 písm. a/, c/ Tr. zák. spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. v bodoch 2 – 5 v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev podľa § 261 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák.

Najvyšší súd pritom vychádzal zo správnych skutkových zistení súdu I. stupňa a nevyhnutných úprav skutkovej a právnej vety tak ako je to uvedené vyššie.

Podľa § 125 ods. 1 Tr. zák. väčšou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok malej škody t. j. 2 660,- €. Škodou značnou sa rozumie suma dosahujúca najmenej stonásobok škody malej t. j. 26 600,- €.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto po právnej stránke konanie obžalovaného Ing. M.. R. v bodoch 1 – 5 a Z. R. v bodoch 1 – 8 kvalifikoval miernejšie oproti kvalifikácii skutku v napadnutom rozsudku t.j. ako pokračovací zločin subvenčného podvodu podľa § 225

ods. 1, 4 písm. a/, c/ Tr. zákona, pretože vylákali príspevok od ÚPSVaR v M. na vytváranie pracovných miest, ktorých poskytnutie, alebo použitie podľa všeobecného záväzného právneho predpisu (zákon č. 5/2004 Z. z.) je viazané na podmienky, ktoré nespĺnili. Uviedli tak ÚPSVaR do omylu v otázke ich splnenia čím spôsobili väčšiu škodu a konali takto po dlhší čas.

Uvedený zločin spáchali v jednočinnom súbehu s pokračovacím prečinom poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločností podľa § 261 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. V tomto ohľade k zmene právnej kvalifikácie oproti rozhodnutiu prvostupňového súdu nedošlo vrátane toho, že skutky 1 – 5 boli spáchané formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák.

Odvolačí súd pri rozhodovaní o treste musel zohľadniť jednak zmenu právnej kvalifikácie konania obžalovaných ako aj všetky zákonné kritériá rozhodujúce pre voľbu druhu a výmery trestu podľa § 34 ods. 1, 4 Tr. zák.

Pri ukladaní trestu, rovnako ako prvostupňový súd, zohľadnil poľahčujúcu okolnosť, že obžalovaní doposiaľ súdne trestaní neboli, viedli riadny život, pričom tiež nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť. Podľa § 38 ods. 8 Tr. zák. oproti medziam v ktorých mohol ukladať trest odňatia slobody prvostupňový súd t.j. podľa § 225 ods. 5 Tr. zák. v rozsahu od 5 rokov do 9 rokov a 8 mesiacov sa rozsah po zmene právnej kvalifikácie posunul v prospech obžalovaných na 3 až 6 rokov a 8 mesiacov.

Najvyšší súd pri rozhodovaní o výmere trestu vzal do úvahy aj okolnosť, že poškodený ÚPSVaR v M. dlhodobo nielenže poskytoval finančné prostriedky na podporu vytvárania pracovných miest bez toho, aby mal ujasnené presne na ktoré činnosti a platby je možné príspevok použiť, ale predovšetkým príspevky poskytoval bez toho, aby mohol zabezpečiť účinnú kontrolu ich oprávneného použitia vyplývajúceho z dohôd. Spoliehanie sa na podpis kontrolného listu obžalovanými, v ktorom prehlasovali pri uzatváraní dohody, že údaje, ktoré poskytnú úradu sú pravdivé v tomto smere pôsobia až tristne a v konečnom dôsledku umožnili obžalovaným po dlhšiu dobu páchanie trestnej činnosti a tým aj spôsobenie väčšej škody (pritom je vysoko pravdepodobné, že sa tak okrem tohto prípadu mohlo stať aj v iných, doposiaľ nezistených prípadoch).

Najvyšší súd po zohľadnení všetkých uvedených skutočností preto dospel k záveru, že pre splnenie účelu trestu, ako aj individuálnej a generálnej prevencie, je namieste obom obžalovaným uložiť trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby, ktorý podmienene odložil na skúšobnú dobu 4 rokov (§ 49 ods. 1, § 51 ods. 2 Tr. zák.) a zároveň ustanovil nad správaním obžalovaných probačný dohľad v skúšobnej dobe.

Poškodený ÚPSVaR si v konaní uplatnil riadne a včas nárok na náhradu škody, preto najvyšší súd v rozsahu v akom bola výška škody preukázaná podľa § 287 ods. 1 Tr. por. zaviazal obžalovaných k jej náhrade a s jej zostatkom odkázal poškodenú organizáciu na občiansko-súdne konanie.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky o odvolaní obžalovaných a prokurátora rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 24. júla 2012

JUDr. Peter K r a j č o v i č , v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Ing. Anton Jakubík

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková